

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН ЄДИНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ІМ. ДІДІЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVII
№ 28 (2132).

ЧЕТВЕР, 4 березня 1976 року

Ціна 2 коп.

XXV З'їзд КПРС

МОСКВА. Продовжує роботу XXV з'їзд КПРС. На вечірньому засіданні 1 березня з'їзд вітали зарубіжні гості: Генеральний секретар Компартії Аргентини Х. Арнедо Альварес, Генеральний секретар Компартії США Г. Холл, перший секретар ЦК Іракської Компартії А. Мухаммед, Генеральний секретар Компартії Великої Британії Г. Макленнан, член керівництва партії Арабського соціалістичного відродження (Ірак) З. Хейдар.

2 березня на ранковому засіданні почалося обговорення доповіді Голови Ради Міністрів СРСР О. М. Косигіна «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки».

Як відомо, поданий на розгляд з'їзду проект ЦК КПРС широко обговорювався по всій країні — в партійних організаціях, на зборах трудящих, у пресі. Делегати, які виступають у дебатах, підкреслюють, що радянський народ з палким схваленням сприйняв цей новий програмний документ партії, висловивши одностайну підтримку економічній і соціальній політиці КПРС.

За масштабами розвитку економіки країни десята п'ятирічка набагато перевершить будь-яку з попередніх. Продукція промисловості збільшиться на 35—39 процентів. Середньорічне виробництво продукції сільського господарства намічено збільшити на 14—17 процентів. Середньорічний збір зерна має становити 215—220 мільйонів тонн.

Продовжується здійснення виробленої партією довгочасної комплексної програми розвитку сільського господарства. Мета аграрної політики партії висловлена в доповіді товариша Л. І. Брежнєва на XXV з'їзді. Вона полягає в тому, щоб зробити сільське господарство високоефективною і високопродуктивною галуззю, істотно підвищити надійність забезпечення країни продукцією, поліпшити її якість, ослабити залежність розвитку цієї дуже важливої галузі від погодних умов і значно просунути вперед в дальшому зближенні умов життя міста і села.

У своїх виступах на з'їзді партійні працівники, спеціалісти промисловості і сільського господарства, передовики виробництва,

розповідаючи про підсумки роботи галузей економіки, республік, областей, про досвід підприємств, колгоспів і радгоспів, нагромаджений у дев'яти п'ятиріччя, головну увагу зосереджують на ще не розв'язаних завданнях, виявляють резерви підвищення ефективності виробництва.

Схвалюючи плани, намічені партією, делегати з'їзду говорять про досягнуте в минулій п'ятирічці, з партійною принциповістю критикують недоліки, вносять конкретні пропозиції по проблемах розвитку народного господарства. Виступи пройняті впевненістю: у трудових колективів є все необхідне для того, щоб успішно розв'язати завдання десятої п'ятирічки — в ім'я дальшого зміцнення могутності Батьківщини, на благо всіх радянських людей.

Проект основних напрямків, сказав, виступивши в дебатах, Голова Ради Міністрів Української РСР О. П. Ляшко, передбачає розвиток економіки і культури всіх союзних республік. Швидко розвиватиметься в десятій п'ятирічці і народне господарство України. Понад дев'ять десятих приросту національного доходу в республіці намічено одержати за рахунок підвищення продуктивності праці. Випереджаючими темпами розвиватимуться галузі, які визначають рівень технічного прогресу. Великі завдання стоять перед республікою у підвищенні ефективності сільськогосподарського виробництва, поліпшенні культури землеробства.

Говорячи про розвиток господарства області, перший секретар Пензенського обкому партії Л. Б. Ермін спинився, зокрема, на проблемах спеціалізації і концентрації в сільському господарстві. Уже тепер у Пензенській області на основі міжгосподарської кооперації виробляється майже 60 процентів тваринницької продукції. У десятій п'ятирічці ця цифра зросте до 80—90 процентів. Промовець поставив також питання про необхідність розробки положення про сільськогосподарське виробниче об'єднання, подібно до того, як це зроблено щодо об'єднань у промисловості.

Комуністична партія і Радянський уряд виявляють виняткову увагу до розвитку вуглевидобут-

ку, поліпшенню умов праці і побуту гірників, підкреслив міністр вугільної промисловості Б. Ф. Братченко. Галузь успішно справилася з завданнями дев'ятої п'ятирічки. Особливо значно зріс видобуток у східних районах країни. Разом із зростанням механізації, підвищенням культури виробництва міняється характер шахтерської праці. Зразком для трудівників галузі є «тисячники» — колективи бригад і дільниць, які добувають з однієї лави 1000 і більше тонн вугілля за добу. Тепер «тисячники» дають третину всього підземного вуглевидобутку.

Старший оператор Омського нафтопереробного комбінату В. С. Лебедева розповіла про досягнення колективу підприємства. Промовець говорила також про зростаючу роль жінок на виробництві і в громадському житті, про зростання культурного рівня і технічних знань робітничого класу.

Про зроблене в минулій п'ятирічці і перспективи розвитку республіки повідомив перший секретар Якутського обкому партії Г. І. Чиряєв. За останнє десятиріччя основні виробничі фонди промисловості Якутії збільшилися в п'ятеро. Промовець висловив вдячність товаришеві Л. І. Брежнєву за високу оцінку, дану у Звітній доповіді ЦК партії зусиллям першопроходців, які ставлять на службу Батьківщині природні багатства східних районів країни.

З'їзд вітали зарубіжні гості: перший секретар ЦК Компартії Уругваю Р. Арісменді, Голова Німецької Компартії Г. Міс, заступник Генерального секретаря партії Арабського соціалістичного відродження (Сирія) А. Ал-Ахмар, Президент Верховної революційної ради Сомалійської Демократичної Республіки С. Барре, Голова Компартії Фінляндії А. Саарінен, Генеральний секретар ЦК Компартії Ізраїлю М. Вільнер, Генеральний секретар ЦК Національного Фронту НДРІ А. Ф. Ісмаїл, член Політбюро ЦК Демократичної партії Гвінеї М. Кейта.

XXV з'їзд КПРС продовжує роботу.

(ТАРС).

ЗА ЗМІНУ— ПІВТОРИ НОРМИ

З ПОДВІЙНОЮ енергією працювала молодь комбінату «Кіровоградважбуд» в день відкриття XXV з'їзду КПРС. Трудовий ентузіазм панував на всіх будівельних об'єктах, в кожному колективі. За право називатися бригадою імені XXV з'їзду КПРС змагалися 29 комсомольсько-молодіжних бригад комбінату. Успішно виконали свої соціалістичні зобов'язання на передз'їздівській вахті члени бригади БУ-2, яку очолює Д. І. Архипов (групкомсорг А. Бабенко). Готуючи гідний дарунок XXV з'їздові КПРС, вони дали слово план перших двох місяців 1976 року виконати до дня відкриття з'їзду. Ці зобов'язання

вони виконали на чотири дні раніше. До дня відкриття форуму комуністів країни комсомольсько-молодіжна понад план освоїла будівельно-монтажних робіт на 3 тисячі карбованців.

В бригаді відбулися комсомольські збори. Ім, переможцям соціалістичного змагання в четвертому кварталі 1975 року, було вручено перехідний Червоний прапор Кіровоградського обкому комсомолу. Учасники зборів надіслали вітальну телеграму на адресу XXV з'їзду КПРС. В дні роботи з'їзду бригада щодня виконувала на 150—170 процентів.

А. ЧЕКМЕНЬОВ, секретар комітету комсомолу комбінату «Кіровоградважбуд».

РАПОРТУЄ ПІОНЕРІЯ

Весняними барвами, кумачевим полум'ям піонерських галстуків наповнився напередодні XXV з'їзду КПРС Будинок культури імені Компанієць. Майже 500 делегатів правопланових загонів піонерських дружин зібралися на лінійку Ленінського району, присвячену XXV з'їзду КПРС. Піонерія району рапортувала рідній Комуністичній партії про свої діла. В президії — делегат XXV з'їзду Компартії України, перший секретар Ленінського райкому партії С. С. Ліновиченко, делегат XXV з'їзду КПРС, бригадир бригади складальників заводу «Червона зірка», Герой Соціалістичної Праці О. О. Кошурко, члени ра-

йонної ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

Хорошими справами зустріли XXV з'їзд КПРС піонери. Зараз понад 400 із них вчать тільки на «відмінно», майже три тисячі не мають трійок, 146 загонів вчать без нестигаючих. Юні ленінці зібрали 45 тонн макулатури, 130 тонн металобрухту.

Учасники лінійки одностайно підтримали ініціативу 4-а класу середньої школи № 5 «В дні роботи XXV з'їзду КПРС — вчитися без трійок».

М. Кіровоград.

НА ВІРНИСТЬ ПАРТІЇ

Щоб висловити свою підтримку мудрій політиці Комуністичної партії, зібралися на мітинг, присвячений відкриттю XXV з'їзду КПРС, викладачі і студенти філологічного факультету інституту.

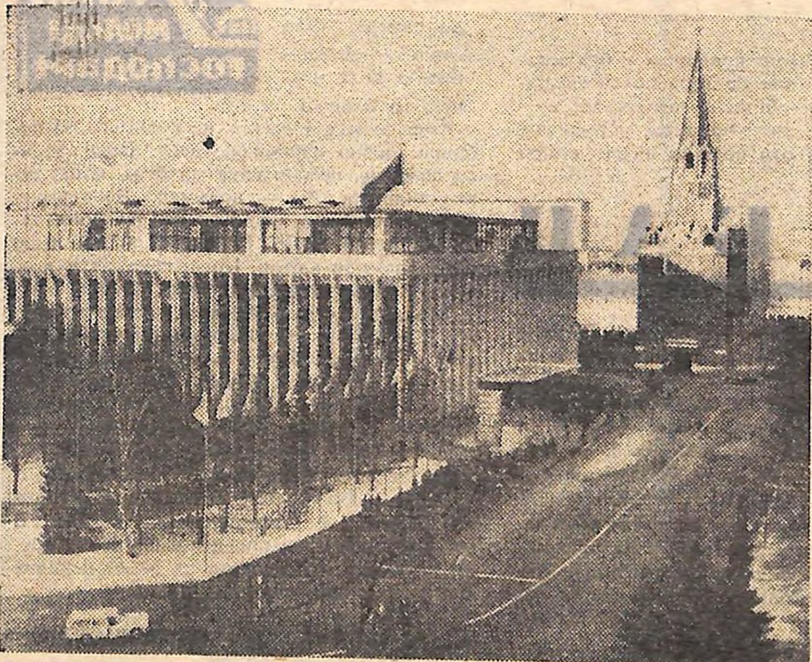
Делегат XXV з'їзду Компартії України, перший секретар Ленінського райкому КП України міста Кіровограда С. С. Ліновиченко, який був присутній на мітингу, розповів про значення форуму комуністів для всіх радянських людей. Він звернув увагу присутніх на глибокий аналіз діяльності партії, що його дав у Звітній доповіді Центрального Комітету КПРС XXV з'їзду Л. І. Брежнєв. Якість і ефективність,

зв'язок науки з виробництвом — формула десятої п'ятирічки — стосується і майбутніх вчителів, сказав С. С. Ліновиченко.

Завідувач кафедри української літератури А. П. Бойчук, секретар комітету комсомолу Віктор Поладзько, студентка четвертого курсу філологічного факультету Валентина Бажан та інші виступаючи запевнили, що своєю повсякденною працею, вілліним навчанням будуть завжди доводити свою вірність партії комуністів.

Учасники мітингу надіслали вітального листа XXV з'їзду КПРС і поклали квіти до пам'ятника В. І. Леніну.

В. ПОТЕХА, студент філологічного факультету Кіровоградського інституту імені О. С. Пушкіна.

● Москва, Кремлівський Палац з'їзду.

● XXV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. На фото: в залі з'їзду під час перерви.
(Фотохроніка РАСУ).

П'ятиріччя — комсомольський ентузіазм та ініціативу!

ДО ТЕХНІКИ — ПО-ГОСПОДАРСЬКИ

У десятих п'ятиріччя колгоспи і радгоспи одержать велику кількість нової сільськогосподарської техніки, заводи збільшать випуск потужних тракторів, які забезпечуватимуться повним набором сільськогосподарських знарядь, енергозброєності праці в сільському господарстві з розрахунку на одного працівника підвищиться з сімнадцяти кіньєвих сил у 1975 році до двадцяти восьми у 1980. Це дасть змогу впритул наблизитися до завершення комплексної механізації зернового господарства і буряківництва, значно підвищити рівень механізації робіт по вирощуванню і збиранню інших сільськогосподарських культур, а також робіт у тваринництві і кормови-

робництва, — відзначив на XXV з'їзді КПРС Голова Ради Міністрів СРСР товариш О. М. Косигін у доповіді «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976–1980 роки».

Насиченість сільського господарства новою складною технікою ставить на перший план завдання ефективного її використання. А це можливо при добре налагодженій системі технічного обслуговування, своєчасних і високоякісних проведених ремонтів. База для цього достатня. Сьогодні на Кіровоградщині діє 36 спеціалізованих майстерень і цехів, потужність яких зросла з 250 до 450 умовних ремонтів.

Робота спеціалізованих ланок у господарствах найкращий ефект дасть тоді, коли своєчасно здійснювати їх матеріально-технічне забезпечення, використовувати діагностику і диспетчерський зв'язок. Про важливість діагностики технічного стану машин свідчить досвід використання машинно-тракторного парку у Знамянському районі. Застосування її дозволило минулого року зекономити моторесурсів на 46 тисяч мотогодин, що рівнозначно збереженню 15 тисяч карбованців на ремонті і технічному обслуговуванні машин. Отже, щоб допомогти колгоспам і радгоспам завершити впровадження спеціалізованого технічного обслуговування машин і устаткування, підприємства та організації системи «Сільгосптехніка» мають підвищити роль використання діагностичних установок у господарствах.

Раніше підприємства «Сільгосптехніка» робили головний наголос на проведенні повнокомплексних ремонтів. Цілком згодний із зауваженням

Олександра Васильовича Гіталова у промові на XXV з'їзді КПРС, що «...основну увагу ми повинні приділяти капітальному ремонті вузлів і агрегатів, складної техніки, налагоджувальній апаратурі, централізованому відновленню деталей, а може, і виготовленню деяких із них». У цьому напрямку вже робимо перші кроки.

Є ще чимало нарікань на нестачу запчастин. Дійсно, відчувається дефіцит деяких деталей. Але, якщо розглянути цю проблему з державної точки зору, з врахуванням норм витрат, то їх повинно вистачити. Зараз вони на складах колгоспів і радгоспів. В одних — зайві, а в інших їх нестачок. Поліпшити забезпечення запасними частинами можна шляхом їх концентрації на базі «Сільгосптехніки» з врахуванням і залученням до обороту тих деталей, надлишок яких є в господарствах.

Ю. ПАЛІЧКОВ, завідувачий групою НОП обласного об'єднання «Сільгосптехніка».

КНІВ. У великій аудиторії Київського політехнічного інституту відбулося заняття студентського лекторію. Читалась лекція «Партія — організатор і вождь радянського народу в боротьбі за побудову комунізму». Основний її зміст — положення і висновки розділу «Партія в умовах розвинутого соціалізму» з доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на XXV з'їзді. Це заняття — один з багатьох заходів, які цілеспрямовано проводяться по роз'ясненню і пропаганді матеріалів всесоюзного форуму комуністів у багатотисячному колективі ву-

ДО СЕРЦЯ І РОЗУМУ КОЖНОГО

Партійний комітет і парторганізації факультетів за часно подбали про те, щоб роз'яснення документів з'їзду, шоденна інформація про його роботу проводилась у кожній навчальній групі оперативно, дохідливо, на високому ідейно-теоретичному рівні. Викладачі, партійний і комсомольський актив проводять бесіди і політичні форми із студентами, допомагають їм глибше вникнути в зміст Звітної доповіді ЦК КПРС, осмислити історичне значення висунутих у ній положень і завдань. Тон у цій важливій роботі задають кафедри суспільних наук інституту.

(РАТАУ).

ПЕРШИЙ — ПЕРШИМ

ПАСПОРТИ ОТРИМАЛИ МОЛОДІ ГВАРДІЙЦІ ДЕВ'ЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ

Були вечори повноліття, вечори «Я — громадянин Радянського Союзу». В цьому році, готуючись вручити паспорти нового зразка, ми накреслили заходи, використавши інші форми. Наприклад, в школі № 5 зібрали старшокласників і провели з ними бесіди про радянське право, обов'язки громадянина СРСР. Кращі

учні першими отримали паспорти.

Чи не найбільш цікаво пройшов молодіжний вечір у Палаці культури заводу «Червона зірка». Молоді передовики виробництва Олександр Даченко, Галина Ступак, Микола Скліфус, Наташа Ломакіна, Людмила Вайлан, інші їх ровесники склали рапорт про свої досягнення під час трудової вахти на честь XXV з'їзду КПРС.

В. ДРОТЯНКО, начальник паспортного столу Ленінського районного відділу внутрішніх справ м. Кіровограда.

Микола Павлович Корж — секретар партійної організації Знамянського локомотивного депо взявся сам розповісти про кращого наставника, слюсаря пункту технічного обслуговування електропотягів Петра Самійловича Волосяна. З чого ж починається його робітничий педагогіка?

Приходить, наприклад, новачок в депо і Петро Самійлович починає із знайомства. З'ясовує, де працюють батько, мати. Чи є брати, сестри? Чому вирішив прийти саме в локомотивне депо? А вже потім веде на місце роботи. Займає не прислужує, але й труднощі не приховує. Хай швидше юнак впишеться в бригаду, живе спільними турботами, повніше збагне важливість діла, за яке береться.

Але не завжди доводиться дотримуватись цієї форми. Осб приклад. Прийшов у колектив Андрій Філіппенко не тим рідковисим новобранцем, якому сімнадцять, — вже встиг закінчити училище, попрацювати помічником машиніста електропотяга. Поміняв професію через хворобу. Довелося хлопцеві працювати поруч з Петром Самійловичем.

— Не сумуй, Андрію, — підійшов до хлопця. — Наша робота не менш важлива. Адже ми відновлюємо за справність електропотяга, за безпеку руху.

Недовзі Андрій заспокоївся. Подіяли, певно, на нього слова наставника. Відтоді минав рік. І можна було б Петру Самійловичу торжествувати, коли б одного разу Андрій не сказав:

— Буду розраховуватись.

— Чому? — спокійно запитав Волосян.

— Мала зарплата. А з мене

сім'я. Та й живу на приватній квартирі.

— Я б на твоєму місці залишився, — сказав обережно. — Чому? Знайдемо якусь іншу роботу, а вона тобі не сподобається. Ще тоді? А підвищити зарплату можеш ти сам. Вийди. Та й квартиру швидко

«ЧЕСТЬ ЗМОЛОДУ»

КОЛИ РАДІСТЬ ОДНА...

ще тут одержиш. Всі тебе знають, поважають. А на новому місці...

До цієї розмови більше не повертались. Згодом юнак перездав на вищий розряд, вступив до Одеського технікуму залізничного транспорту. Андрій Філіппенко став новонаправним членом колективу. Не сьогодні — завтра сам зможе виховувати молоді поповнення депо.

В згаданому випадку вистачило індивідуальної роботи наставника. Але інколи цього замало. Тоді в боротьбу за людину вступає колектив.

Анатолій Петрикін прийшов на роботу після училища. Мабуть, поганенько навчався. Та біла не тільки в цьому. Невихований, навіть до старших ніякої поваги. Оглядав електропотяги не уважно. Дійшло до того, що став на робо-

ту зазіснюватись. А одного ранку поізвонили з міліції.

— Ваш Петрикін вчора у громадському місці був п'яним. І звинувачення за нього всією зміною. Викликали на раду робітничої честі. Довелося Анатолію свої вчинки пояснювати перед членами комітету комсомолу, товаришами по праці, сивочелими ветеранами.

Пройшов час. В армію проводжали хлопця з неоганною характеристикою. А недавно Анатолій Петрикін прислав листа: «Дякую вам за виховання. Наука пішла на користь. Відслужу і повернуся в депо...»

Звісно, без спеціальних знань наставники не добились б таких успіхів. Щоб вчити інших, треба вчитись самим. Без педагогіки, психології не обійтись. Тому кожного місяця в локомотивному депо діє школа наставників, де лектори, досвідчені педагоги вчать, як працювати з молоддю, встановлювати з нею міцний контакт за принципами взаємовиручки, дружби.

Вміють тут шанувати наставників. Ось і недавній випадок. Машиніст електровоза Олексій Іванович Строгов разом з помічником Миколою Ракуленком попередили катастрофу. І в колективі шана була однакова, що учнів, що наставника. Обом були здраві, кміти, винагорода і теплі слова подяки. Так змогли діяти лише люди, які в скрутну хвилину відчували надійне плече товариша.

Так живуть і працюють на станції Знамянка наставники і учні. Діло в них єдине. Для них і радість одна, і біда одна. Та й інше не можна, бо так велить наша радянська дійсність.

П. МІЩУК.

Комсомолка Надія ПАСЬКО знайшла своє покликання у професії доряк. Вчорашня десятикласниця працює на МТФ № 1 колгоспу імені Зайковського Вільшанського району. Зараз діє одна з кращих тваринницьких господарств. Фото М. СМАГЛІЕНКА.

НАД КОЛОНОЮ ТРАНСПАРАНТИ

Юнаки і дівчата провели суботник та недільники по збору металевих лому, підготовці заздалегідь приготовленого брухту до відправки у вторчормет. Проте, що ця кампанія була прийнята високим настроям передз'їздовської вахти, свідчить цифра: понад півтори тисячі учасників готували дарунок XXV з'їздові КПРС.

Урочиста, святково вбрана колона — 73 автомашини — вирушила до Кіровограда. Лозунги і транспаранти сповіщали про призначення вантажу — 143 тонни металолому: «Комсомольський метал — XXV з'їздові партії від комсомольців та молоді Бобринеччини», «Комсомольський метал — БКМУ».

В. КАБАНЕЦЬ, інструктор Бобринського райкому ЛКСМУ.

Володимир Маслюк прийшов цього разу на ферму раніше. Поговорив з нічним черговим, заглянув до віцемасток. В кошарі тихо і тепло. На душі у Володимира було спокійно. Ягнята не хворіють, добре себе почувають, а це для чабана найголовніше.

Вчора ввечері ще раз перечитав документи XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Вибрав те, що в першу чергу стосувалося роботи вівчарів. «...Забезпечити далі збільшення виробництва вовни... на основі підвищення продуктивності худоби, зростання поголів'я, ефективного використання кормів, значного поліпшення умов утримання тварин...».

Колгосп імені Енгельса Кіровоградського району ще тільки починає спеціалізуватися в галузі вівчарства. Великого досвіду немає, але з місяця в місяць господарство твердіше стає на ноги. Біля старих пристосованих кошар уже будуються нові добротні зимівники з водогонном — світлі, теплі, просторі. У десятих п'ятиріччя в таких приміщеннях утримуватиметься 13 тисяч овець. А поки що слід обходитись малим, перебороти тимчасові труднощі, добитися якнайкращих показників роботи і за таких умов утримання. Не йому, комсомольцю, опускати руки, скаржитись на нестачу кор-

мів. У господарстві справді не густо з концентратами, не вистачає інших компонентів. А проте вівці мають задовільний стан. Жваві, ситі, чисті.

Раніше Володимир працював у будівельній бригаді, та коли колгосп почав спеціалізуватися на виробництві вівчарської продукції, вирішив стати чабаном. Можливо, його захопила ота чарівна пісня «Вівці

ЧАБАНА

мої, вівці», а можливо захотілося більше часу проводити серед стелі наодинці зі своїми мріями? Та як би там не було, а двадцятип'ятирічний Володимир Маслюк почав доглядати овець. «Всяка професія нечесна, аби тільки до душі була, — сказав дружині Володимир. — Головне — чесно робити свою справу».

Він успішно справляється з своїми обов'язками, кожне слово, мовлене по радіо, кожне речення, надруковане в газеті про вівчарство, запам'ятовує, бере до уваги. Та це й закономірно. Треба ж поглиблювати свої знання, збагачувати досвід.

Зараз на фермі гаряча пора — йде овіт.

Володимир Маслюк з ранку й до вечора біля своїх підопіканих, а коли чергує, то й вночі.

Коли виймає світло, на сухій соломі побачив щойно народжене ягня. Воно лежало самотнє, не призначене матір'ю. «Хіба тепер знайдеш її?» — подумав Володимир. А сам уважно оглядав отару. Невдовзі так відшукав матір. Підсадив до неї ягня, обох завів до клітки. Полегшено зітхнув — тепер можна роздавати корм.

Трохи згодом до кошарі зайшов зоотехнік ферми Микола Володимирович Герасимов. «Сьогодні підвезуть хвої, — снігові він. — Розподіліть її на кілька разів». Володимир на знак згоди кивнув головою. Хвоя — то добре. При нестачі сірки вівці гублять вовну. А сосна має не тільки сірку, вона ще й неабиякий вітамінний корм!

Додоум Володимир повертався трохи стомлений, але задоволений роботою. З теплою подумав про дружину Ніну, дочку Світлану, які чекають на нього, і подавав ходи. На землю лягали сутінки.

Г. ШЕВЧЕНКО. Кіровоградський район.

ПИТАННЯ це не надумане і далеко не просте. Справді, народне господарство такої гігантської країни, як наша, — це колосальна сукупність галузей, районів, видів виробів, способів переміщення і т. ін.

В статистичному довіднику «Народне господарство СРСР» показані «Основні міжгалузеві виробничі зв'язки в народному господарстві СРСР». В цьому балансі 86 рядків згорі вниз і 86 колонок зліва направо. Всього 7396 показників! Можна довідатися, наприклад, скільки для виробництва фарфору і кераміки потрібно... шерстяних виробів і виробів з каменю, для виготовлення шовкових виробів — кам'яного вугілля. Читач розуміє, звичайно, що я назвав в даному випадку не найголовніші види взаємних зв'язків.

Отже, з чого починається план? Очевидно, з формулювання основного його завдання. В проекті ЦК КПРС до XXV з'їзду партії говориться: «Головне завдання десятої п'ятирічки полягає в подальшому здійсненні курсу Комуністичної партії на підвищення матеріального і культурного рівня життя народу на основі динамічного і пропорційного розвитку суспільного виробництва і підвищення його ефективності, прискорення науково-технічного прогресу, росту продуктивності праці, всемірного поліпшення якості роботи у всіх ланках народного господарства».

В наведеному формулюванні існують конкретна програма роботи над планом, роботи, яку ведуть всі планові органи, Академія наук СРСР, інші наукові організації, міністерства і відомства, партійні і комсомольські організації, Родні, профспілки.

Все, що може бути і буде створено нашим суспільством за наступні п'ять років, називається сукупним суспільним продуктом. Як і треба визначити його розміри. Підрахує кожен колектив, підрахує місто, область, республіка, міністерство, підрахують в різних варіантах: при різних потужностях і чисельності працюючих з врахуванням певної механізації, устаткування, нового будівництва і т. ін.

Однією з питань є потреби: а чи буде попит на дану кількість двигунів, цементу, черевиків, пральних машин? Глибоко помилуються ті, хто вважає: головне — виробити. Якщо немає попиту, виробництво перетвориться на марнування добра. Як же визначити попит?

Він вивчається поступово — і на засоби виробництва, і на предмети споживання. Академія медичних наук в співдружності з багатьма іншими організаціями визначає раціональні норми споживання основних видів продовольства і інших товарів.

Народногосподарський план розробляється циклами, колами: від низьких до високих темпів. Припустимо, в першому варіанті сукупний суспільний продукт за десяти п'ятирічку складе іке мільярдів карбованців і розподілиться по роках з 1976 до 1980 таким чином.

Спочатку треба виділити фонд відшкодування — адже затрачено в процесі виробництва певну кількість палива, різних матеріалів, устаткування, транспортних засобів треба відшкодувати, інакше нічим буде працювати в одинадцятій п'ятирічці (фонд відшкодування в 1971 році становив 35 процентів, а в 1973 році — 56,3 процентів).

14 процентів сукупного суспільного продукту, що залишилося, утворюють національний прибуток країни — все те,

З ЧОГО ПОЧИНАЄТЬСЯ ПЛАН?

БЕСІДУ ВЕДЕ ПРОФЕСОР А. М. БІРМАН

що створено продуктивною працею понад споживані матеріальні затрати.

За роки дев'ятої п'ятирічки національний прибуток СРСР становив колосальну суму, яка перевищує півтора трильйони карбованців, причому близько 4,5 приросту національного прибутку за п'ятирічку було одержано в результаті підвищення продуктивності праці. В роки десятої п'ятирічки національний прибуток додатково зросте не менше ніж на 24—28 процентів і майже на 90 процентів — за рахунок підвищення продуктивності праці.

Як розподіляється національний прибуток? Він ділиться на дві частини — споживання і накопичення. За пропорціями, що склалися в нашій країні, на споживання йде близько 3/4 національного прибутку, на накопичення — трохи більше 1/4.

В споживання входять: заробітна плата, премії і всі інші види оплати праці, пенсії і інші блага, які одержують трудящі із суспільних фондів споживання. Накопичення — це частина національного прибутку, яка йде, головним чином, на будівництво (виробниче і не виробниче) і на збільшення запасів на підприємствах і в державі. Загальна сума капітальних вкладень становить за роки дев'ятої п'ятирічки 500 мільярдів карбованців. В середньому щоденно вступило в дію крупне підприємство плюс житлові будинки, магазини, школи і т. ін. На десятку п'ятирічку намічено вкласти понад 625 мільярдів карбованців.

Ось тут починається другий цикл планування. Належить визначити, як найбільш ефективно, вигідно використати кошти, що направляються в нове будівництво і модернізацію. Залити, розумію, набагато більше від можливостей. Кожен доводить свою правоту, обирає найбільшу віддачу. Всі, можливо, і праві, але... вище голови не скочити.

Детально прокласти, як і скільки складається і розподіляється зарплата, які при цьому виходять пристрої, неможливо! З повним розрахунком працюють ЕОМ в обчислювальних центрах Держплану СРСР і Держплану союзних республік, ЦСУ і Міністерств, Академії наук, інших гіломств.

В результаті створюється оптимальний варіант суспільного продукту, національного прибутку і його розподілу. Зрозуміло, всіх запитів не задовольнити. План повинен бути напружений але реальний.

Однією з найбільш важливих форм втілення в життя накреслених, визначених у доповіді Ради Міністрів СРСР тов. О. М. Косигіна «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки» на XXV з'їзді КПРС, є розробка колективними підприємствами зустрічних планів, тобто зобов'язань зробити більше, ніж передбачається проектом. Із цього яскраво виявляються патріотичні прагнення радянських людей внести найбільший вклад в народногосподарське будівництво. Врахуємо лише, зустрічний план, як і будь-який економічний документ, повинен мати в своїй основі ретельний розра-

хунок — чи може бути забезпечене додаткове виробництво? Чи є потреба в додатковій продукції? Якщо, приміром, виявиться, що автоматична лінія верстатів достроково монтуватися не буде, немає сенсу її раніше строку її випускати. Азарт і економія не сумісні. Партія вимагає пропорційного розвитку народного господарства.

Чи означає скатане, якщо припустимо, немає додаткової сировини або потреби в надплановій продукції, то немає можливості прийняти зустрічний план? Ні в якому разі! Невідомо не менш важливо поставити в центрі зустрічного плану проблеми якості роботи. Як підвищити якість устаткування, зменшити витрати матеріалів на одиницю продукції, підвищити якість виробів? Як випередити частину працюючих за рахунок суміщення професій, механізації трудових робіт? Як прискорити впровадження науково-технічного прогресу? Як позбутися браку, всякого виду втрат, поломок, крадіжок? Відповіді на ці питання і складають програму дій, канву зустрічного плану.

А зараз, шановний читачу, повернемося до початку статті і спитаємо себе: з чого починається план?

Для кожного з нас він починається з уявлення про значення матеріалів XXV з'їзду партії. В них сказано, чого ми досягли за роки дев'ятої п'ятирічки, що і чому не зуміли доробити, що і яким шляхом треба виконати в наступні п'ять років.

В результаті читання і роздумів накопичується матеріал для обговорення в бригаді, на ділянці, у відділі. Для обговорення детального і, зрозуміло, неформального. Так і виникає в колективі ідея — основа плану! Хай не на всю п'ятирічку, а на якусь її частину. Чим менш формальний подібний план, тим більше в нього «авторів», тим краще й цікавіше. Одні продумують, як буде виглядати продукція через п'ять років, інші фантазують (не бійтеся цього прекрасного слова!) стосовно змін в технології виробництва, треті сперечаються про те, як підвищити кваліфікацію, щоб відповідати вимогам наступного часу.

Подивіться, хто ще не бачив, кінокартину «Премія». Розрахунок робітників із будівельної бригади змінив всю стратегію роботи тресту, виявив величезні резерви. А що, власне, вони зробили? Ретельно записували кожен простій і втрати, викликані ним. Визначили офіційні позначення і перевіряли їх достовірність. Довели: план виконати можна було.

Мільйони розрахунків, зроблених в бригадах, на ділянках, в ланках, секціях магазинів, на будівельних майданчиках — безліч. Це і є та сама турбота про народне добро, з якому В. І. Ленін бачив початок комунізму.

Зрозуміло, з розрахунків план лише починається.

В ПРИМІЩЕННІ ОБЛАСНОЇ ФІЛАРМОНІ ВІДБУВАСЯ ЗВІТ-КОНЦЕРТ ДІТЯЧОЇ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ КІРОВОГРАДСЬКОГО ПАЛАЦУ ПІОНЕРІВ ТА ШКОЛЯРІВ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА. СВОЮ МАСТЕРНІСТЬ ДЕМОНСТРУВАЛИ ГРУПКИВЦІ ХОРОВОЇ КАПЕЛИ ТАЦІЛО ПРИПАМ'ЯТИ ГЛЯДАЧІ ВИСТУПИ ЮНИХ ТАЦІОНІВ.

НА ФОТО: ВИСТУПАЄ ТАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ «ПРОЛІСКО».

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

КНИГОЛЮБАМ потрібне систематичне й продумане спілкування. Бо рідко яка людина не бажає поділитися враженнями від тільки-но прочитаної книги, ближче познайомитися з творчою лабораторією літератора. Ось ці завдання і стоять перед міським клубом книголюбів, котрий народився на організаційних зборах минулої суботи. Виступаючи на зборах, голова обласного відділення Товариства любителів книги, доцент Кіровоградського педінституту І. В. Долганов сказав, що клуб відкривається у дні роботи історичного XXV з'їзду КПРС і це накладає особливу відповідальність на активістів Товариства. Прийнятий статут вимагає від кожного члена клубу певної громадської роботи, котра сприяє поширенню радянської і передової зарубіжної літератури.

Відтепер кожної другої суботи місяця книголюбів збиратимуться у своєму клубі. Вони отримуватимуть інформацію про збір нових видань, обмінюватимуться книгами із власних бібліотек. Проз-

ЩОМІСЯЦЯ, В ДРУГУ СУБОТУ

ліній клубу повинно налагодити контакт з письменниками Кіровограда, Києва та інших міст країни, щоб зустрічі, котрі почалися на перших організаційних зборах, стали традиційними. В суботу книголюбів з великою цікавістю слухали розповіді московської письменниці Віри Устиної, авторки романів «Проста історія», «Три сорочки щастя», про письменницьку працю, про її зустрічі з Андрієм Упітом, Костянтином Паустовським та іншими літераторами. Відомий київський сатирик Юрій Кружляк прочитав байки, літературні пародії, гуморески.

Отже, кіровоградський клуб книголюбів створено. В добру путь!

М. БІДЕНКО.

ВЗАЄМНЕ збагачення досвідом соціалістичного змагання за дострокове виконання народногосподарських планів, виховання трудящих у дусі інтернаціоналізму — головні питання, які стали темою широкого обговорення для делегатів звітно-виборної конференції обласного відділення Товариства радянсько-болгарської дружби, котра відбулася 28 лютого у Кіровограді.

На конференції паузувало високе піднесення, зумовлене знаменною подією в житті нашої партії і всього радянського народу — роботою XXV з'їзду КПРС. Виступи учасників були пройняті схваленням і підтримкою внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії, почуттям величчя нашого зростання, викликані Звітною доповіддю Центрального Комітету, з якою виступив на з'їзді Генеральний секретар ЦК нашої партії товариш Л. І. Брежнєв.

Голова параліній обласного відділення Товариства професор Г. Р. Носов у звітній доповіді на конкретних прикла-

ДРУЖБА МІЦНІЄ І ШИРИТЬСЯ

дах висвітлює результативність дружніх зв'язків підприємств, колективів, начальних і культурних закладів Кіровоградщини із спорідненими колективами Толбукінського округу РРБ. Делегати конференції поділилися думками щодо дальшого поліпшення діяльності Товариства радянсько-болгарської дружби, внесли пропозиції у світлі високих вимог XXV з'їзду партії.

Секретар облпрофради А. Д. Сухачов присвятив свій виступ розв'язці туризму, комплектуванню груп за виробничою ознакою. Заступник голови бюро обласної організації Спілки журналістів УРСР П. П. Добрин зупинився на питаннях урізноманітнення тематики виступів у пресі, по телебаченню та радіомовленню про радянсько-болгарську дружбу, підкреслив велике значення у патріотичному та інтернаціональному вихованні молодого покоління зустрічей ветеранів війни, учасників визволення Болга-

рії від фашизму з робітниками та колгоспниками.

Член міжнародного клубу молодих механізаторів, створеного Кіровоградським обкомом ЛКСМУ спільно з Толбукінським округом ДКСМ, В. Галушка поділявся враженнями від свого перебування в аграрно-промислових комплексі Добруджі, докладно розповів про зустріч з болгарськими друзями в очолюваній ним тракторній бригаді колгоспу імені Каділіна Олександрійського району. Змістовний досвід зв'язків з братньою країною розкрили у своїх виступах заступник кімгоспу радянсько-болгарської дружби Будинку культури колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району М. Ф. Волощук, учениця Кіровоградської СШ № 11, голова клубу інтернаціональної дружби П. Войтас.

У роботі конференції взяв участь і виступив з промовою секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк.

Конференція обрала новий склад правління, яке знову очолює професор Г. Р. Носов, і делегатів на республіканський з'їзд Товариства.

● ХОЧ ЛИСТ І НЕ БУВ НАДРУКОВАНИЙ

ПАСАЖИРИ І ВОДІ

До редакції надійшов лист від працівників комбінату «Кіровоградважбуд» Т. Бестракової, Л. Делєко, Л. Піскової, Т. Біліченко, які скаржились на незадовільну роботу автобусів на маршруті № 29.

Цю скаргу ми направили начальнику Кіровоградського автопідприємства № 10021 Б. Л. Островському. Він повідомив, що лист пасажирів обговорено на загальних зборах події міської ко-

лопії. Учасники зборів гостро критикували бригаду, яка працює на 29-му маршруті. Намічені заходи по підвищенню культурного рівня обслуговування кіровоградців.

(Продовження. Поч. в номері за 2 березня ц. р.).

Самохвалов наказав командирів вводу Подольському залишитися з загonom, а сам поїхав на вперёд. Біля ближньої висоти покинув коня і, пригинаючи, піднявся на її вершину. Почав роздивлятися в бінокль. Попереду, по лінії горизонту, хмарою здіймалася курява. Наближалася велика кінна група. Швидко виникло чітке рішення — атакувати в бій. Оточення і раптовість удару — основа успіху. Повернувшись знову до загону, Самохвалов тихо подав команду:

— Відділення Олеськіра в повнім складі — до підйому на висоту, сійшнитись, залізти на вершину і за моєю командою відкрити вогонь. Командирів вводу Подольському з ревізором загону зайняти позицію за базкою і за сигналом ударити по басмачах з тылу.

Під'їхавши до Подольського, Самохвалов уточнив:

Після третього залпу починати атаку в кінному строю. Загін миттю розділившись і приступив до виконання бойового завдання. Самохвалов помічав слідом за відділенням Олеськіра. Від успіху відділення залежав успіх всієї задуманої операції.

...Сонце вийшло з-за горбатих гір, рожеве сяйво його розлилось по долині, і вже неозброєним оком ясно було видно басмачську лаву, що наближалася в куряві пилу. Самохвалов обернувся до бійців, тихо попередив: «Без команди не стріляти!».

Все ближче й ближче басмачська кіннота. Вона підіймається на висоту і, здається, нема такої сили, що могла б зупинити цю навалу.

«Зупинимо! — думає про себе начальник застави. — Ні, не можна їх пропустити!».

Басмачі вже так близько, що можна розгледіти їх обличчя.

— Вогонь!

І раптовий грім рознісся над долиною. Залп. Ще залп. Басмачі хвилюю покотились назад. Знову залп. Ще один. Це група Подольського, зайнявши позицію, обстріляла басмачів з протилежного боку. Бандити закрутілися між двох вогнів. Наскакують один на одного, падають. І раптом — «Ура!». Подольський зі своїми бійцями з-за пагорбу мчить у кінну атаку.

— По конях! — група прикордонників кидається в атаку на основне ядро банди.

Зав'язався жорстокий бій. Сутінка тривала кілька годин. Шість разів подня в цей день Самохвалов своїх бійців в атаку. Шість разів голосне прикличчя «Ура!» лунало над піщаними барханами розпеченої сонцем пустелі. Не раз і басмачі контратакували прикордонників, але не змогли уникнути поразки. Багато прикордонників, у тому числі командир вводу Подольський, загинули, але і банда Уган-Бека була розбита повністю. За проявлену енергію в боротьбі з басмачством Гаврило Іванович Самохвалов наказом ОДПУ в 1931 році був нагороджений іменною бойовою зброєю.

В жовтні 1931 року, атестуючи Самохвалова, його безпосередній командир відзначав, що начальник застави обдумано і ініціативно організовує охорону кордону, не допускає жодного випадку безкарного прориву басмачських банд. В бойовій обстановці орієнтується швидко, ніколи не зупиняється перед труднощами. Всі бойові чекістсько-оперативні завдання виконує успішно. І висновок: «Посаді начальника».

(Далі буде).

ка застави повністю відповідає. Висуненню не підлягає в зв'язку з малим стажем командування заставою».

Атестаційна комісія зробила інший висновок: «З атестацією погодитись, з висновком — ні. Посаді начальника застави відповідає. Підлягає висуненню на вищу посаду в позачерговому порядку». Представництво ОДПУ в Середній Азії затвердило висновок комісії, і Гаврило Іванович в липні 1932 року призначили виконувати обов'язки командира 1-го кавалерійського дивізіону 11-го Хорезмського кавалерійського полку військ ОДПУ.

3.

НА ПОЧАТКУ 1933 року з Ірану прорвалася на радянську територію остання об'єднана басмачська банда, очолювана Ахмет-Беком, Баді-Дузом і Дурди-Муртом. Банда відзначалася нечуваною жорстокістю. Щочасі вона здійснювала криваві набіги на населені пункти. Басмачі грабували населення, вбивали радянських активістів, міліціонерів, брали в полон діячів комсомолу. Під напором ударів наших оперативних груп і місцевих добровольчих загонів банда відійшла вглиб північно-східної частини Каракумської пустелі. Але вона, напіваючи в своєму складі більше 250 чоловік, являла собою настільки серйозну загрозу, що її ліквідація була завданням першочергової важливості.

Банду вже другий місяць переслідував об'єднаний туркменський добровільний загін, яким командували уповноважений ОДПУ Класовський і місцевий житель Хан-Дар'я. Сил загону було явно недостатньо для розгрому банди. Тому головний, рішучий удар по басмачах було доручено здійснити 11-му Хорезмському полку військ ОДПУ, яким командував Іван Іванович Масленников (в майбутньому — генерал армії, Герой Радянського Союзу, командуючий Північно-Кавказьким і 3-м Прибалтійським фронтами під час Великої Вітчизняної війни).

Наказ був одержаний в полку 9 травня 1933 року о 10-й годині ранку, а вже о 17-й загін, що складався з 114 чоловік, з двома станковими і одиначатими ручними кулеметами та однією гарматою інстукція палатогін банди, маючи з собою двохденний запас продовження.

До складу загону ввійшли довіднені червоноармійці і командир, які вже повоювали з басмачами. Місцеві партійні і радянські організації міст Ташкенту, Хіви та селища Ханки допомогли прикордонникам організувати караван з 464 верблюдів з добрим запасом полів та трихолобовим запасом фуражу і продовольства.

Подолавши за три дні понад 170 кілометрів, командир полку І. І. Масленников переконався, що караван тільки гальмує рух загону. Виснажені везіннями верблуди від швидкого руху, високої температури (вона досягла 60—70 градусів), відсутності води, гинули в пустелі. Швидкість каравану не перевищувала 4—5 кілометрів на годину. Особливо важко було «кораям» пустелі» тягнути гармату, яка мала зіграти важливу роль у вирішальний момент бою з басмачами. На другу добу пустельного рейду командир полку зрозумів, що йти на зближення з об'єднаною бандою загонів доведеться не тільки без транспорту, але й без провідників — відділені із числа місцевих жителів провідник Кабуз та його помічники сказати, що ця частина Каракумів не знають.

В. ЧАБАНЕНКО, інженер.

В Молодому комунарі за 14 лютого цього року директор ДЮСШ обшорткомітету О. Березин, порушуючи проблеми розвитку олімпійських видів спорту, в своїй статті звернув увагу на те, що тренери ДЮСШ мають налагодити добрий контакт з вчителями загальноосвітніх шкіл. Від їхньої спільної діяльності залежить багато, а головне — пошук резервів, виховання юних спортсменів, які прийдуть на зміну майстрам і теж стануть довідченими спортсменами, рекордсменами і чемпіонами. З приводу цього наш кореспондент і повів розмову з директором Ульяновської ДЮСШ Г. Мимруком.

КОРЕСПОНДЕНТ. Зауваження Олександра Петровича справді слушне: якщо вчитель фізкультури краще працюватиме з учнями 3—4 класів, то і в ДЮСШ придатимуть більш підготовлені юні спортсмени. Але навіть одинадцятирічний хлопчик, починаючи свої перші серйозні кроки до сходження, не встигає в загальноосвітній школі дійти до значимого результату. По чотирьох — п'яти років займаються юні легкоатлети в ДЮСШ області, але більшість з них не можуть виконати нормативів першого спортивного розряду.

Звичайно, природні дані виявляються не лише в ранньому віці. Але практикою багатьох тренерів Кіровоградщини доведено, що роботу з юними спортсменами варто починати з початкових класів. Наприклад, фахівці з Кіровоградської ДЮСШ № 1 починають свій пошук перспективних гімнастів в... дитячому садку. Запрошують в школу батьків з шестирічними дітьми. Раз на тиждень на громадських засадах працюють з дошкільнятами, влаштовуючи рухливі ігри, хореографічні вправи. А наприкінці навчального року тренер вже може чітко визначити всі плюси і мінуси, приймаючи нормативи, над якими працював і ось вже є списки, в які занесені імена до груп початкової підготовки. Вибір в перспективну групу продовжується в ході подальших занять. Є вже і спеціальна група, для якої виробляється індивідуальний план з підвищеними вимогами. Торік, наприклад, з числа 28 юних спортсменів вже з юнацькими розрядами в перспективну групу потрапило лише 7. Такий творчий підхід до справи сприяв тренером домогтись непоганих результатів — за сім років нормативи майстрів спорту виконали Т. Нікітенко, Т. Калінічева, А. Гребенчук, Н. Шуміхіна, Л. Шуміхіна, Н. Калінічева. Дві спортсменки — Л. Шуміхіна та Т. Калінічева — ввійшли до складу збірної команди України з спортивною гімнастикою. І це ще раз підтверджує те, що багато залежить від творчого підходу тренера до вирішення проблеми. Звичайно, в інших видах спорту може і не так слід міркувати про вікові категорії, але контакт з школою необхідний ще з початкових класів.

Г. МИМРУК. Звідси й слід починати. І ми взяли це за правило. Кіровоградцям, звичайно, є ширший простір. А в нас, в Ульяновці, тільки дві середні школи і одна восьмирічна. Тут — 1300 — 1400 учнів. Як відібрати перспективних? Тренери йдуть на урок фізкультури, стежать за своїми майбутніми вихованцями під час позаурочних занять. Обговорюючи спільно з вчителями фізичної підготовки той чи інший урок, знаходять раціональне зерно. Ми всіляко допомагаємо

своїм колегам. І не лише досвідом в навчально-тренувальному процесі. Наприклад, для СШ № 1 ми передали гімнастичні стінки, фібегласові баскетбольні щити, гімнастичні лави, виготовили нестандартне обладнання для спортзалу. І спортивні майданчики теж допомогли обладнати. Так, наші тренери — перші помічники і порадики вчителів фізкультури. А в майбутньому всі ці дії — користь для ДЮСШ.

На базі СШ № 1 ми навіть вирішили відкрити відділення з ручного м'яча. А вчителі школи проводять заняття з легкої атле-

тичний манеж, два тир, майданчик для тренувань гандболістів, поряд з школою — стадіон, комплексні майданчики з бітумним покриттям. Масте навіть поролон для сектора стрибунів у висоту. Багато це чи мало?

Г. МИМРУК. Головне для нас — вміло використовувати ці спортивні споруди. І вони завжди заповнені. Знову ж хочу підкреслити: в нас немає «це наше». Треба — хай змагаються всі школярі райцентру, треба — молоді виробничники.

КОРЕСПОНДЕНТ. Останнім ча-

сом ми чуємо імена ваших вихованців на республіканських змаганнях з кульової стрільби. Яка тут заслуга тренерів Анатолія Бурдейного і Любова Вінерської.

Г. МИМРУК. Перш за все, вони зуміли правильно визначити перспективних спортсменів, в групах налагодити дисципліну. Кожен спортсмен відчуває відповідальність за справи всього колективу відділення. Тренери прищипили своїх вихованців і до самостійних занять. Більш підготовлені спортсмени допома-

гають початківцям. Віктор Пастернак, Анатолій Мельник, Володимир Пироговський, Анатолій Цикалюк — тепер вже призери республіканських змагань школярів. Коли в Ульяновці відбувся турнір, в якому взяли участь стрільці нашої ДЮСШ і спортсмени Херсона та Первомайська, вихованці Бурдейного і Вінерської в усіх вправах були першими. Анатолій Мельник, Володимир Пироговський дійшли до рівня кандидата в майстри спорту. Результат першорозрядника в Анаполі Цикалюка — 581 очко (вправа МГ-9). Наприклад, херсонців ми обійшли на 188 очок.

КОРЕСПОНДЕНТ. Ви згодні: основа успіху залежить від тренера, від вмілої організації навчально-тренувального процесу. А ще?

Г. МИМРУК. Ми намагасмося в себе на місці проводити якнайбільше змагань. Сприяємо тому, щоб такі поєдинки були в класах, школах району. Практикуються дві стріли, метальника, бігуна, стрільця. Два рази на рік проводимо першість району з легкої атлетики. В школі — дві першості гандболістів і стрільців, легкоатлетичний крос — восени і навесні. І хочемо, звичайно, якнайчастіше виступати на обласних і республіканських змаганнях — бо тут росте відповідальність, а отже — і вища вимогливість до спортсменів. Тут і є нагода спостерігати за довідченими майстрами, переймати їхнє вміння, запозичувати «секрети». Прагнучи показати «себе» серед сотень своїх ровесників, юнаки і дівчата з ДЮСШ, безперечно, готуються взяти гойий розгін. А наша мета — допомогти їм в цьому.

• ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ?

ВІДБІР— З ДИТСАДКА?

ДІАЛОГ ВЕДУТЬ: ДИРЕКТОР
УЛЬЯНОВСЬКОЇ ДЮСШ Г. МИМРУК
І НАШ КОРЕСПОНДЕНТ М. ШЕВЧУК.

тики на наших майданчиках.

КОРЕСПОНДЕНТ. І вчителі фізкультури теж ваші помічники?

Г. МИМРУК. Безперечно, за їхніми рекомендаціями ми ведемо набір до підготовчої групи. Бо ми віримо, що наш успіх залежить від якості роботи вчителів фізкультури, від постановки цілому фізичного виховання в загальноосвітній школі. Ми підтримуємо зв'язки з класними керівниками, вихователями груп подовженого дня, з батьками, слідкуємо за успішністю учнів молодших класів. Тож юний спортсмен, який прийшов у спортивну секцію ДЮСШ — для нас не новачок, а давній знайомий. Про нього ми вже знаємо все — і про його вольові якості, і про перший фізичний гарт, про рівень психологічної підготовки. Тренерів одразу видно, де «промійні бар'єри», де «ключ», який найшвидше відкриє «браму» на розгін до висоти. І результати наших вихованців ростуть швидше, аніж з помилковим правилом — «це ваше, а це наше». Уже в цьому навчальному році нами підготовлено два кандидати у майстри спорту СРСР, чотири першорозрядники, 85 наших учнів виконали нормативи масових розрядів.

КОРЕСПОНДЕНТ. А які ваші цифри на табло п'ятої спартакіади дитячих спортивних шкіл області?

Г. МИМРУК. Команда легкоатлетів — на першому місці, стрільці — на другому, три команди гандболістів у вікових групах зайняли друге і третє місце.

КОРЕСПОНДЕНТ. Не секрет, що успіх залежить від доброї спортивної бази. Ви маєте легко-

«міні-футболу», що відбувся в Запоріжжі. У фінальному матчі наші земляки зустрілися з місцевим «Металургом», який грає у першій лізі. Сильнішими виявилися кіровоградці. Вони забили у ворота господарів майдан-

чика сім м'ячів, а у свої пропустили п'ять. Колектив «Зірки» вручено спеціальний приз і диплом першого ступеня. Зараз «Зірка» продовжує підготовку до сезону-76 на спортивних базях обласного центру.

ПРИЗ У «ЗІРКИ»

Футболісти кіровоградської «Зірки», готуючись до XXXVIII чемпіонату країни серед майстрів класу «А» другої ліги, взяли участь у турнірі з

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПОГОДА

Вдень 4 березня по території області і місту Кіровограду переважає мінлива хмарність, невеликий сніг. Вітер північно-західний 10—14 метрів на секунду. Температура повітря по області мінус 2, плюс 3, по місту нуль, плюс 2 градуси.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.